

La revolució, entesa com a mística, no és més que el miracle làic. Es l'únic que resta, després que la instrucció ha acabat amb els de les religions.

L' IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època) Any II - Núm. 67 Setmanari afíliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 15 cèntims
 DIMECRES: divendres 4 de juny de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

TEMES D'ACTUALITAT

Comença la depuració

El mes de juny s'ha iniciat amb els millors auguris d'una real política de sanejament de la reraguarda. Des del dia primer del mes que corre han estat suprimits tots els milers de pseudo-milicians emboscats per les nostres ciutats i viles que, amb els dos duros diaris, menaven una videta regalada, de cafè, copa i puro a tot drap. S'han acabat els milicians ganduls. Ai, senyor, quin respir d'alleujament.

També hauran fet la mateixa mort del conill els milicians als quals, bé que situats al front, «no els donava la gana» d'això, d'allò i d'allò altre. Creurel on s'és vist? Ara, els indisciplinats, —un nom o altre els hem de donar— els no conformes amb l'exèrcit regular, tocaran pirandó. Mancats de les deu pessetes de l'ala, no els tocarà més remei que cercar «de què» en altre lloc. Mireu si n'hem passat de setmanes denunciant el mal i buscant-hi remei, i, ja ho heu vist, amb una simple firmeta del general Pozas, s'ha acabat el problema.

La mateixa sort han corregut els cossos d'investigació, (amb quina flor de paraules sabem amagar la terrible realitat de les coses!) els milicians de fronteres, de passaports, de censura i tota la droperia similar, entre la qual cal incloure-hi les tristament cèlebres patrulles de control, execrència morbosa de la fèrtil imaginació política del nostre temps.

Quanta gent vivia arrapada en aqueixa variadíssima fauna de paràsits de la República i de la revolució? Vint mil, trenta mil? Pel cap baix, persones ben informades donen aqueixes xifres. Resulta, doncs, que els cabals públics s'estalviaran, com a mínim, cinquanta mil duros diaris. Però el guany principal no és en els duros estalviats, ans en l'aspecte moral. Tots aqueixos ciutadans, guerrers camuflats amb sengles pistoles, ben dormits, ben menjats i ben beguts, alguns dels quals a la barberia es feien fer la permanent, (històric) que constituïen un factor de dissolució moral pels veritables soldats del poble quan ens venien per uns dies de ben guanyat repòs, hauran de tornar a la simple i saludable condició de ciutadans

anònims que s'han de guanyar el pa amb el suor del seu front.

En bona hora sigui, general Pozas. Xoqueu-la! Per de prompte, abans de començar la veritable feina que tots esperem i que ens consta no descuiden, ja heu ganyat una senyora batalla que contribuirà a purificar la nostra reraguarda. El que ens avergonyeix, com a catalans, és que per a prendre una resolució tan justa, eficaç i convenient, hagi calgut que el Govern de la Generalitat ja no tingués Conseller de Defensa, i que la defensa, ara sí, hagi recalgut a les vostres mans.

I posats a fer...

...no seria estrany que, com passa menjant cireres, vinguessin altres coses. Si el general Pozas ha pogut fer el que acabem de comentar, és perquè, valgui la perogrullada, se n'ha adonat. I se n'ha adonat perquè tots aqueixos milers duros es pagaven per despeses de guerra. Però és que, pel mateix concepte, també es paguen, encara, altres coses, que, setmanalment, a Lleida sol, representen una foiralada de milers de pessetes. Es clar: els soldats necessiten sabates, uniformes, roba interior, i moltes altres coses. Fins ara, tot això, o gairebé tot, ha sortit dels tallers col·lectius. Li cridarà l'atenció, al general Pozas, el preu que li costa un parell de sabates o una «granota» confeccionats als tallers socialitzats, i podrà comparar-lo amb el preu a que ho trobaria en qual-sevoï botiga? I d'aqueixa comparació, què en sortirà? Nosaltres no ho sabem, perquè no estem a la nostra ma els elements de judici necessaris. Si la nostra memòria no ens enganya, però, en els primers mesos de guerra, quan tota l'actuació i control administratiu era a mans de les sindicals, quan Lleida vivia aquella «feliç» vida independent de Barcelona, la seva revolució i la seva República, en algun Ple de Directives s'havien aixecat fortes lamentacions sobre el caríssim preu a que sortien els articles confeccionats en els tallers, segons relats de la nostra premsa local. Com veieu, la referència no pot ésser més directa i autoritzada.

El general Pozas ja ho deurà posar en clar, i procedir a consciència.

Nosaltres, vingut el que vinguí, estem absolutament tranquils, puix mai no hem tingut tallers col·lectius a sou, i, per tant, no hem pogut ni hauríem volgut fer política d'atracció cap al nostre camp a base de jornals. Les nostres benemèrites dones de l'Agrupació Femenina d'Assistència Social han fet centenars de peces de roba pels nostres milicians amb les màquines de cosir que els deixaven i la roba i el fil que els donaven i la que hem comprat pel nostre compte. Mentre una riuada de diner ha anat canalitzada cap a Lleida, durant aquests mesos de «revolució», ni Joventut Republicana, ni el seu periòdic, ni cap dels seus organismes hi ha tingut res a veure. Amb subscripcions pròpies hem fet cara a les múltiples necessitats de l'hora present.

Esperem, doncs, amb tota calma, el que pugui passar respecte això.

La crisi municipal

Quan escrivim aqueixes ratlles—dijous al tard—encara no hi ha solució a la crisi del nostre Ajuntament, malgrat haver-se celebrat quatre o cinc reunions de moltes hores de durada. En altre lloc del nostre número publiquem unes notes que fixen la posició de l'Esquerra, dels socialistes i de la C. N. T. Hom veu tot seguit que l'única posició lògica és la nostra, car no s'exclou ningú més que aquells que, per no situar-se en una posició d'acatament sense reserves al Govern de la Generalitat, s'excloquin ells mateixos.

En canvi han estat molt comentades, per tot Lleida, les fluctuacions de criteri de la U. G. T., en coses ben essencials. Tots recordem que aqueixa sindical fou la promotora de la crisi, i que el motiu fonamental de la mateixa radicava en el desig d'acabar amb una política municipal confusionària i hostil a les disposicions de la Generalitat. I ara, després de plantejar cruament i valentment el problema (per la qual cosa merescué l'aprovació de gran part de Lleida) s'avé a redactar, d'acord amb la C. N. T., unes bases en les que, respecte a col·laborar en l'obra del Govern de la Generalitat, hi ha un *en todo lo posible*, i un altre *sin que esta particularidad pueda constituir un obstáculo*, que són tot un poema de concordància amb la *línea política* (frase grata) de primera hora.

A més, ara, després d'una oposició

aferriçada en contra, accepta, no les normes de la Generalitat, ans, *entre tant*, el projecte de municipalització de l'estatge de la C. N. T. de Lleida I per acabar així provocà la crisi? I del discurs de Pàch en el darrer Ple, combatent-ho, què en farem?

Què deu haver passat? Quin deu ésser el motiu interior en aqueix canvi tan sobtat i radical? Aneu-ho a saber, Poiser el curs dels aconteixements ho posarà en clar.

Tanquem, doncs, aqueixes notes, no sols sense solució de la crisi municipal, ans amb més desorientació que mai. Repetim-ho: l'Esquerra col·laborarà amb totes les minories que acabin *sense cap reserva*, els governs de la República i de Catalunya. Si no hi ha una majoria que s'hi avingui, la seva obra serà purament fiscalitzadora.

Ràdio Lleida

Des de primer del mes corrent, la nostra emissora local ha introduït importants millores en el seu servei. No és sols la major durada de les seves emissions, ans l'acurada tria del que ens dona i, a més, un doble servei, molt complet, d'informació i notícies de darrera hora, a les 15'30 i a les 20'30.

Vagi la nostra felicitació. I recomanem amb interès als nostres amics, que ajudin amb inscripcions de soci i anunci a una emissora com *Ràdio Lleida* que tan bons serveis rendeix a la ciutat.

Subscripció pro L'IDEAL

	Pesettes
Suma anterior	1.540'00
Martí Horta	5'00
Antoni Zamorano	50'00
Jov. E. R. C. de Miralcamp	65'00
Francesc Baille	25'00
Juli Barberà	25'00
Guillem Martínez	25'00
Angel Martínez	10'00
Càmil Flor	10'00
Josep Flor	10'00
Edmond Perdrix	5'00
Lluís Parés	5'00
Lluís Oliva	25'00
Total	1798'00

Continua oberta la subscripció.

Euzcadi! Euzcadi! Tots els catalans admirem el teu coratge i la gloriosa defensa de les teves llibertats.